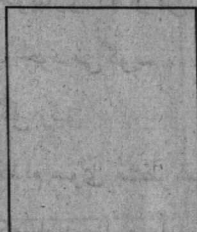

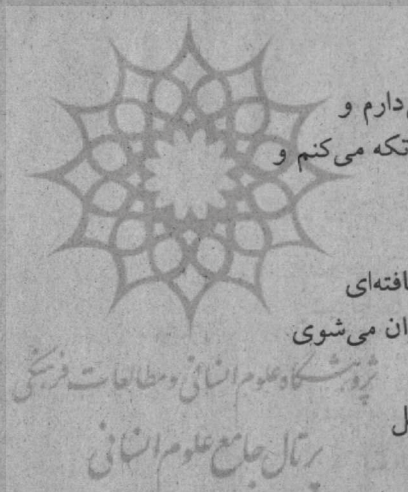

دو شعر

ایرج صفشکن

صدایت را برمی دارم

صدایت را برمی دارم و
 خورشید را تکه تکه می کنم و
 می دوزم
 به سرانگشتی
 که تو بر ژاکتم بافته ای
 - حیران می شوی
 شانهاش می کنم
 بغل در بغل
 و لالایی ات را
 می پوشانم بر تن عریان باغچه
 - سبز می شوی
 می نشینم و پَر پَر می شوم
 حاشیه باغچه ای را
 که تو
 کاشته ای.

بارانی یکریز

بارانی یکریز

دختری برهنه

ز زنبیلی که بوی نوازش می دهد

و گرفتار

جو بیاری که از من می گذرد، -

با خود می گویم

گل زنبق

کدام سوی منتظر است

که باران بند می آید و

دختر به خانه نمی رسد.

شعبه پیشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پرتال جامع علوم انسانی